

การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร Student Affairs Management Demonstration School Group Under the Former University Bureau in Bangkok

สุกฤตา สุขุม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Sukrita Sukhum

The Demonstration School of Ramkhamhaeng University (Secondary)

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

Email: Sukrita.s@ds.ru.ac.th

Received: June 7, 2023 / Revised: August 17, 2023 / September 25, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ตำแหน่งหน้าที่ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนา การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการ โรงเรียนละ 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 10 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) และครูผู้สอน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของจำนวน ประชากร 715 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) อย่างเป็นสัดส่วน ซึ่งในแต่ละชั้นภูมิ ใช้เทคนิค การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนออกเป็น 5 ด้าน จำนวน 60 ข้อ และแบบสัมภาษณ์ (quantitative research) เป็นแบบสัมภาษณ์ กึ่งมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารกิจการนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และ เปรียบเทียบการบริหารกิจการนักเรียนกรณี 2 กลุ่มแบบที่อิสระต่อกัน ใช้การทดสอบค่าที (t test) กรณีมากกว่า 2 กลุ่มใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และแบบสัมภาษณ์ (interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการ บริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการ

คำสำคัญ: การบริหารกิจการนักเรียน; กลุ่มโรงเรียนสาธิต; สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม

บริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการบริหารกิจการนักเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีการบริหารกิจการนักเรียนต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาข้อเสนอแนะและ แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ควรพัฒนาด้านความร่วมมือระหว่าง บ้าน โรงเรียน นักเรียน และครู ควรพัฒนาช่องทางการติดต่อออนไลน์เพิ่มเพื่อการเข้าถึงปัญหา และการช่วยเหลือ ตระหนักในการให้บริการกับทุกคนโดยเสมอภาค ประเด็นที่เกี่ยวกับกิจการนักเรียนเป็นเรื่องเวรโรงอาหาร ควรส่งเสริมสนับสนุนด้านสุขลักษณะ การใช้โต๊ะ งาน แก้วน้ำ ให้ทุกคนตระหนักในความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัย ส่วนเรื่องการบูรณาการกับการเรียนการสอน ควรพัฒนาการบูรณาการในเนื้อหาวิชาจากหลากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ สร้างงานอาชีพให้กับนักเรียนมีประสบการณ์ การวางแผนพัฒนา และต่อยอดสินค้า และการขายให้เป็นระบบ ให้นักเรียนค้นพบ ตนเองในเรื่องอาชีพในอนาคตและควรมีการจัดโครงการอบรม ด้านคุณธรรมจริยธรรม และสร้างชิ้นงานหรือภาระงานที่เป็นการ ช่วยเหลือดูแลผู้อื่นเป็นการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the student affairs management of the Demonstration School group under the original university affairs department in Bangkok 2) to compare the student affairs administration in the demonstration school group under the ministry university department in Bangkok, classified by gender, position, age, educational background and teaching experience, and 3) to study recommendations and development guidelines. student affairs administration of Demonstration School group under the original university department in Bangkok The sample group used in this research was the director, one person per school, the deputy director of student affairs, one person per school, totaling 10 people, selected by purposive sampling and teachers of the demonstration school group. under the ministry university original university department in Bangkok, obtained by opening a ready-made table of Krejcie and Morgan at 95% confidence level of the 715 population, and using a proportional stratified random sampling method. in which each layer of landscape uses techniques A simple random sampling consisted of a sample of 248 people. It is a questionnaire about student affairs management divided into 5 aspects, 60 items and an interview form. (Quantitative Research) is a semi-structured interview format. Data were analyzed at the student affairs administration level by finding the mean (\bar{X}) standard deviation (S.D.) and comparing the two groups of student affairs administration independently. the t- test was used. in the case of more than 2 groups, one-way ANOVA was used and the interview was used content analysis. 1) The results of the study of student affairs administration in the Demonstration School group under the original university department in Bangkok as a whole and in each aspect, namely health and sanitation professional skills discipline service and welfare and the enhancement of morality and ethics moderate 2) Comparison of student affairs administration in the Demonstration School group under the original university department in Bangkok, people with different gender, age, educational background and work experience have student affairs administration. The difference was statistically significant at the .05 level. There is a student affairs administration. The difference was not statistically significant at the .05 level. and 3) Results of the study,

recommendations and development guidelines Student Affairs Administration of Demonstration School group under the original university department in Bangkok, it was found that cooperation between homes, schools, students and teachers should be developed. Online contact channels should be developed. Added for accessibility issues and help aware of providing equal service to everyone. How should it be developed sections related to student affairs as a matter of concern, the cafeteria should promote and support the hygienic use of tables, plates, glasses, so that everyone is aware of the importance of health care. Integration in subject matter from various learning subjects should be developed. Create professional workloads for students to experience. development planning and expand the product and systematic sales let students find themselves in their future careers. and there should be a training program morality and create a work piece or task that is helping to take care of others to strengthen the morality and ethics of students.

Keywords: Administration of Student Affairs; Demonstration School Group; Formerly Under the Ministry of University Affairs

1. บทนำ

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศจะพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องยั่งยืน และมีความก้าวหน้าต้องประกอบไปด้วยประชากรที่มีการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ สามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาประเทศ ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุกสมัยที่เน้นบทบาทการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาที่พึงประสงค์ในอนาคต ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิด “เศรษฐกิจที่ดี สังคมที่ไม่มีปัญหา การพัฒนาที่ยั่งยืน” บนรากฐานของการเรียนรู้ การพึ่งตนเอง และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก และความมั่นคงของสังคมไทยในอนาคต (อุไรวรรณ ฤกษ์เวส, 2551, หน้า 1)

โรงเรียนเป็นหน่วยงานหนึ่งในการจัดการศึกษา ที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนให้แก่เยาวชนโดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะการศึกษาระดับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านวิชาการ และวิชาชีพ เพียงพอที่จะใช้ในการประกอบอาชีพ เป็นแรงงานระดับกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือการศึกษาเพื่อเป็นแรงงานระดับสูงต่อไป บุคคลเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า และพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง จึงนับว่ามีความสำคัญหรือเป็นหัวใจของระบบการศึกษา โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาจึงเป็นสถาบันทางการศึกษาที่วางรากฐานความคิด และความประพฤติของวัยรุ่นปลูกฝังคุณธรรมให้แก่พลเมืองของชาติ (วารภรณ์ บุญดอก, 2559, หน้า 2)

การบริหารโรงเรียนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) งานด้านวิชาการ ประกอบด้วย งานเกี่ยวกับครู งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน งานด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน งานด้านการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอนเทคโนโลยี งานด้านบุคลากรด้านการสอน 2) งานด้านธุรการ ประกอบด้วย งานด้านการเงิน งานด้านการติดต่อในองค์กรและภายนอก งานด้านอาคารสถานที่ งานด้านบริการต่าง ๆ งานปกครอง และควบคุมบุคลากรที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน 3) งานด้านกิจการนักเรียน ประกอบด้วย งานด้านควบคุมดูแลความประพฤติ และระเบียบวินัยของนักเรียน งานด้านแนะแนว และการจัดทุน งานด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน งานบริการอาหารกลางวัน งานบริการด้านสุขภาพ งานบริการด้านการรักษาความปลอดภัย (พนัส หันนาคินทร์, ม.ป.ป., หน้า 68-69)

การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่สนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน และยังเป็นกรให้ครูอาจารย์มีโอกาสรู้จักนักเรียนมากขึ้น จนสามารถให้การช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียน ดี เก่ง มีความสุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามวิถีไทย สมกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา นาคศิริ (2547, หน้า 8) ที่กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีหน้าที่จะต้องดำเนินงานทุกอย่างภายในโรงเรียน เพื่อให้กิจกรรมนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยยึดหลักการที่ว่าโรงเรียนพยายามให้เด็กที่อยู่ในวัยเรียนทุกคนได้มีโอกาสมาเป็นนักเรียนอย่างเสมอภาคและยุติธรรม เพราะการศึกษาช่วยทำให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การศึกษาช่วยให้บุคคลมีความรอบรู้ และมีความฉลาด มีไหวพริบ รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพสังคม การศึกษาช่วยพัฒนาบุคคลให้รู้จักใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าการบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสำคัญมากเพราะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชนให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนนอกห้องเรียน สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านร่างกายจิตใจสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 15)

กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา นักเรียนที่เรียนในระดับนี้เป็นเด็กที่มีอายุระหว่าง 12-17 ปี กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ ยิ่งเป็นวัยเปลี่ยนแปลงและอ่อนไหวต่อสภาวะสังคมได้ง่าย ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้สอนวิชาการบริหารกิจการนักเรียน จึงสนใจศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงงานการบริหารกิจการนักเรียน และเป็นข้อมูลในการเรียนการสอนวิชาการบริหารกิจการนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพอันจะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนและนักศึกษา ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ตำแหน่งหน้าที่การงาน อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารและครูผู้สอน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานครที่มี เพศ ตำแหน่งหน้าที่การงาน อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนแตกต่างกัน

4. ทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน

งานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานหนึ่ง ที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพให้กับนักเรียนเป็นอย่างดี กล่าวคือ ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นทรัพยากรมนุษย์อันมีคุณค่าและคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ ด้วยการเพิ่มพูนทั้งความรู้ด้านวิชาการ และประสบการณ์ชีวิต จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เข้าร่วมและยังทำให้นักเรียนเกิดความเจริญงอกงามในภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดความรู้อันทรงคุณค่ายิ่ง ด้วยตัวของนักเรียนเอง ซึ่งมีหลักการบริหาร 3 ด้าน (สมพิศ ไห้งาม, 2548, หน้า 87-88) ดังนี้

1. บริหารงานด้านปกครอง ผู้บริหารควรยึดหลัก ดังนี้

1.1 การปกครองนักเรียน ถือเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ปกครองกันเอง โดยจัดกิจกรรมในรูปของ สภานักเรียน หรือคณะกรรมการนักเรียน

1.2 ให้ครูได้มีส่วนร่วมให้คำปรึกษา ควบคุมดูแล อบรมสั่งสอนแนะนำ เพื่อที่จะให้คณะกรรมการนักเรียนได้เข้าใจ ในการดำเนินงานด้านการปกครอง

1.3 หลักในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการปกครองนักเรียน โรงเรียนจะต้องเน้นการฝึกการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย

2. การบริหารงานด้านบริการและสวัสดิการ มีหลักการในการบริหารงานที่มุ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อสนองให้กับนักเรียน ในการใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข โดยอำนวยความสะดวกในเรื่องปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนและบุคลากร ในโรงเรียน เช่น บริการทางวิชาการ บริการห้องสมุด บริการแนะแนว บริการอาหารกลางวัน บริการสุขภาพอนามัย บริการจัดหา ทุนการศึกษา จัดสวัสดิการความปลอดภัย และจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

3. การบริหารงานด้านกิจกรรมนักเรียนจะต้องยึดหลัก ดังนี้

3.1 กิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นนั้นจะต้องส่งเสริมความเจริญในทุก ๆ ด้านของนักเรียน เช่น สติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ

3.2 โรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามหลักความต้องการ และความถนัด ของแต่ละบุคคล

3.3 จัดให้มีครูอาจารย์ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ควบคุม แนะนำการจัดกิจกรรมของนักเรียน

3.4 ควบคุมดูแล แนะนำเกี่ยวกับการเงิน การทำบัญชีเงินกิจกรรมให้เป็นไปตามระเบียบการเงินกิจกรรมนักเรียน

3.5 วางระเบียบแนวปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน เช่น กำหนดให้นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมทุกคน คนละ จำนวนเท่าไร

2. ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน

Tripp (1970) กำหนด งานกิจการนักเรียนไว้ 4 ด้าน คือ ด้านสวัสดิการ ประกอบด้วย บริการด้านแนะแนว ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทุนการศึกษา ด้านบริการอาหารกลางวัน เป็นต้น ด้านการควบคุม ประกอบด้วย การรับนักเรียนเข้าเรียน งานทะเบียนต่าง ๆ งานหอพัก และการรักษาวินัยและประพฤติของนักเรียน ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตร ประกอบด้วย งานสภานักเรียน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมด้านสังคมวัฒนธรรม กิจกรรมสัมพันธ์ชุมชนและอื่น ๆ และด้านการสอน ได้แก่ การจัดรายการปฐมนิเทศ การสอนซ่อมเสริม และการสอนพิเศษต่าง ๆ

Campbell (1972, p. 112) กำหนด ขอบข่ายงานกิจการนักเรียนไว้ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารกิจการนักเรียนและการจัดองค์การนักเรียน ด้านการทำระเบียบประวัติ ด้านการจัดทำบริการให้กับนักเรียน และด้านการออกระเบียบข้อบังคับและรักษาวินัย

สำหรับการวิจัยนี้ กำหนดขอบข่ายของการบริการกิจการนักเรียน เป็น 5 ด้าน คือ ด้านบริการและสวัสดิการ ประกอบด้วย การจัดให้ทุนการศึกษา การจัดบริการ และสวัสดิการ เช่น บริการอาหารกลางวัน บริการสุขภาพ บริการปรึกษาหารือหรือแนะแนว ด้านการควบคุม ประกอบด้วย การรับเด็กเข้าเรียน และการแบ่งกลุ่มนักเรียน การทำระเบียบสะสมและระเบียบประวัติการรักษา

วินัย และความประพฤติของนักเรียน ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตร ประกอบด้วย สถานักเรียนหรือคณะกรรมการนักเรียน การจัดการกิจกรรมนักเรียน ด้านการสอน ประกอบด้วย การปฐมนิเทศนักเรียน การสอนซ่อมเสริม ด้านรักษาระเบียบวินัย ด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ด้านสุขภาพอนามัยและด้านทักษะอาชีพ

5. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 715 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการ โรงเรียนละ 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 10 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) และครูผู้สอน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของจำนวนประชากร 715 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) อย่างเป็นสัดส่วนซึ่งในแต่ละชั้นภูมิใช้เทคนิค การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 248 คน ดังนี้

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	131	45
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	125	43
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน	155	54
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร	153	53
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	151	53
รวม	715	248

ซึ่งรวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 248 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (multiple choices) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง หน้าที่ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม

ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรักษาระเบียบวินัย ด้านบริการและสวัสดิการ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติการบริหารกิจการนักเรียน คือ กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 ข้อ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 108)

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ (quantitative research) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง โดยมีประเด็นคำถามสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร การสร้างเครื่องมือมีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยของ อภิชาติ สวัสดิ์มงคล (2553) กำพล สุนทรเดชาชองกูร (2556) วราภรณ์ บุญดอก (2559) เพื่อกำหนดเป็นนิยามของ การบริหารกิจการนักเรียน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ทำการศึกษาวิจัยทุกตัวแปร

3. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับ การบริหารกิจการนักเรียน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร 5 ด้าน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ 5 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านรักษาระเบียบวินัย	จำนวน 15 ข้อ
3.2 ด้านการบริการและสวัสดิการ	จำนวน 11 ข้อ
3.3 ด้านสุขภาพอนามัย	จำนวน 10 ข้อ
3.4 ด้านทักษะอาชีพ	จำนวน 11 ข้อ
3.5 ด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม	จำนวน 13 ข้อ

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ที่มีวุฒิการศึกษปริญญาโทขึ้นไป ทางด้านการบริหารศึกษา หรือ มีประสบการณ์ในการบริหารในโรงเรียนสาธิต ไม่น้อยกว่า 5 ปี ตรวจสอบข้อคำถาม และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) กับนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) = 0.06 ขึ้นไป เกณฑ์ให้คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (try-out) กับผู้บริหาร และครูผู้สอน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของ Cronbach (1990, p. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.96 เสร็จแล้วปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยนักวิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 248 ฉบับไปแจกให้กับผู้บริหาร และครูผู้สอน กลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 และในวัน เวลาในการรับแบบสอบถามคืน ได้รับกลับคืนมาจำนวน 235 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.11 ส่วนแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์ แล้วทำการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ ด้วยการจดบันทึกการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ (percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับ การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการบริหารกิจการนักเรียนในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการบริหารกิจการนักเรียนในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการบริหารกิจการนักเรียนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการบริหารกิจการนักเรียนในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการบริหารกิจการนักเรียนในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน กรณีมี 2 กลุ่มใช้การทดสอบ ค่าที (t test) แบบสองกลุ่มที่อิสระต่อกัน กับกรณีมากกว่า 2 กลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one – way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé Method)

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ (interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสรุปผลข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์

6. ผลการวิจัย

1. การศึกษาความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมทุกด้าน

การบริหารกิจการนักเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	(\bar{X})	SD	แปลความ
1. ด้านการรักษาระเบียบวินัย	2.93	.69	ปานกลาง
2. ด้านการบริการและสวัสดิการ	2.89	.67	ปานกลาง
3. ด้านสุขภาพอนามัย	3.01	.69	ปานกลาง
4. ด้านทักษะอาชีพ	2.97	.68	ปานกลาง
5. ด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม	2.76	.69	ปานกลาง
รวม	2.91	.64	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารและครูกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ($\bar{X} = 3.01$) ด้านทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 2.97$) ด้านการรักษาพยาบาล ($\bar{X} = 2.93$) ด้านการบริการและสวัสดิการ ($\bar{X} = 2.89$) และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 2.76$)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกัน ส่วนผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการบริการและสวัสดิการและด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรักษาพยาบาล ควรพัฒนาด้านความร่วมมือระหว่าง บ้าน โรงเรียน นักเรียน และครู ด้านการบริการและสวัสดิการ ควรพัฒนาช่องทางการติดต่อออนไลน์ เพิ่มเพื่อการเข้าถึงปัญหา และการช่วยเหลือตระหนักในการให้บริการกับทุกคนโดยเสมอภาค ด้านสุขภาพอนามัยควรพัฒนาอย่างไร ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักเรียน เป็นเรื่องเวร โรงอาหาร ควรส่งเสริมสนับสนุนด้านสุขภาพลักษณะ การใช้ โต๊ะ จาน แก้วน้ำ ให้ทุกคนตระหนักในความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ควรพัฒนาการ บูรณาการในเนื้อหาวิชาจากหลากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ สร้างภาระงานด้านอาชีพให้นักเรียนมีประสบการณ์ การวางแผนพัฒนา และต่อยอดสินค้า และการขายให้เป็นระบบให้นักเรียนค้นพบตนเองในเรื่องอาชีพในอนาคต และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ควรมีการจัดโครงการอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและสร้างชิ้นงานหรือภาระงานที่เป็นการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน

7. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่สนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน และยังเป็นการทำให้ครูอาจารย์มีโอกาสรู้จักนักเรียนมากขึ้น จนสามารถให้การช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียน ดี เก่ง มีความสุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามวิถีไทย สมกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ กล้วย สาหร่ายทอง (2548) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีโดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และยังกล่าวอีกว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีหน้าที่จะต้องดำเนินงานทุกอย่างภายในโรงเรียน เพื่อให้กิจกรรมนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยยึดหลักการ

ที่ว่าโรงเรียนพยายามให้เด็กที่อยู่ในวัยเรียนทุกคนได้มีโอกาสมาเป็นนักเรียนอย่างเสมอภาคและยุติธรรม เพราะการศึกษาช่วยให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การศึกษาช่วยให้บุคคลมีความรอบรู้ และมีความฉลาด มีไหวพริบ รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพสังคม การศึกษาช่วยพัฒนาบุคคลให้รู้จักใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าการบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสำคัญมากเพราะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชนให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนนอกห้องเรียน สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับความมุ่งหมาย และหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 15)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับผู้ที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีการพัฒนาให้เจริญเติบโตในกระบวนการที่แตกต่างกัน ทั้งนอกห้องเรียน และในห้องเรียน และในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่างกัน สอดคล้องกับ นาดยา เลียบจันทร์ (2562) ศึกษาเรื่อง การบริหารกิจการนักเรียนอาชีวศึกษาตามหลักไตรสิกขา จังหวัดสมุทรปราการ อาชีวศึกษาภาคกลางเขต 3 พบว่า ผู้ที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนอาชีวศึกษาตามหลักไตรสิกขา จังหวัดสมุทรปราการ อาชีวศึกษาภาคกลาง เขต 3 ต่างกัน ส่วนผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือครูผู้ปฏิบัติการสอนต่างอยู่ภายใต้หลักการ ข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนโดยเคร่งครัดเช่นเดียวกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้การบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุนันท์ พอดิ (2550) ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า ผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันมีสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรีโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการรักษาระเบียบวินัย ควรพัฒนาด้านความร่วมมือระหว่าง บ้าน โรงเรียน นักเรียน และครู ด้านการบริการและสวัสดิการ ควรพัฒนาช่องทางติดต่อออนไลน์เพิ่มเพื่อการเข้าถึงปัญหาและการช่วยเหลือ ตระหนักในการให้บริการกับทุกคนโดยเสมอภาค ด้านสุขภาพอนามัยควรพัฒนาอย่างไร ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักเรียน เป็นเรื่องเวรโรงอาหารควรส่งเสริมสนับสนุนด้านสุขลักษณะ การใช้ โต๊ะ จาน แก้วน้ำ ให้ทุกคนตระหนัก ในความสำคัญของการดูแลสุขภาพอนามัย ด้านทักษะอาชีพ ควรพัฒนาการ บูรณาการในเนื้อหาวิชาจากหลากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ สร้างภาระงานด้านอาชีพให้นักเรียน

มีประสบการณ์การวางแผนพัฒนาและต่อยอดสินค้า และการขายให้เป็นระบบให้นักเรียนค้นพบตนเองในเรื่องอาชีพในอนาคต และด้านการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ควรมีการจัดโครงการอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและสร้างชิ้นงานหรือภาระงาน ที่เป็นการช่วยเหลือดูแลผู้อื่นเป็นการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน สอดคล้องกับ นาดยา เลียบจันทร์ (2562) ศึกษาเรื่อง การบริหารกิจการนักเรียนอาชีวศึกษาตามหลักไตรสิกขา จังหวัดสมุทรปราการ อาชีวศึกษาภาคกลาง เขต 3 ที่เสนอแนวทางการศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนอาชีวศึกษาตามหลักไตรสิกขา จังหวัดสมุทรปราการ อาชีวศึกษาภาคกลาง เขต 3 ว่าควรมี การวิเคราะห์ผล การประเมินผลงานกิจการนักเรียน เพื่อการดำเนินงานป้องกันการแก้ไขปัญหา นักเรียน และทำการประเมินผล ในระดับหน่วยงานย่อยภายในโรงเรียน รวมทั้งมีการออกนิเทศ กำกับ ติดตาม ควรมีการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นรายบุคคล ควรมีการบันทึกหลักฐานการจัดกิจกรรมเป็นประจำและต่อเนื่อง ที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนอย่างเด่นชัด ควรมีการจัดกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการเป็นประจำ เพื่อทำการรวบรวมระเบียบ และแนวปฏิบัติตามแนวทางราชการ เกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ควรมีการจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้และทำเป็นในเรื่องของการบริหารกิจการนักเรียน และควรจัดให้มี ผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล ระเบียบและแนวปฏิบัติตามแนวทางราชการเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน

8. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำผลการศึกษานี้ไปปรับปรุงงานการบริหารกิจการนักเรียน
2. กลุ่มโรงเรียนสาธิต ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรให้ความสนใจการบริหารจัดการด้านสุขภาพอนามัย ลดภาระครู ที่เกี่ยวข้องให้น้อยลงเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอื่น ๆ เช่น สังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ควรศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มโรงเรียนสาธิต ในเขตกรุงเทพมหานคร กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครอง นักเรียน เป็นต้น

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: อรุณลาดพร้าว.
- กำพล สุนทรเดชชองกุล. (2556). ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนตามทัศนะของ ผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ประถมศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ถวัลย์ สาหร่ายทอง. (2548). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นาดยา เลียบจันทร์. (2562). การบริหารกิจการนักเรียนอาชีวศึกษาตามหลักไตรสิกขา จังหวัดสมุทรปราการ อาชีวศึกษาภาค กลาง เขต 3. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย์.
- ปรีชา นาคศิริ. (2547). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พนัส หันนาคินทร์. (ม.ป.ป.). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- วราภรณ์ บุญตอก. (2559). *สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมพิศ โห้งาม. (2548). *การวางแผนการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- สุนันท์ พอดี. (2550). *สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปราจีนบุรี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- อภิชาติ สวัสดิ์มงคล. (2553). *สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุไรวรรณ ปุณณะเวส. (2551). *ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจของนักเรียนที่เลือกเข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจวิทยาลัยการ อาชีพเสนาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- Campball, R. F. (1972). *Introduction to educational administration*. New York: Allyn & Bacon.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5nd ed.). New York: Harper & Row.
- Krejcic, R. V. & Morgan, D.W. (1970). *Determining sampal size for research activites*. *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Tripp, P. S. (1970). *Handbook of college and university administration academic*. New York: McGraw-Hill.